

Aarne Puu

Tavaszkórában

(Wiosna w Krakowie)

Hölgyem
kissé
szomorú vagy
és kissé vidám
néha elhagyod fölönfüggőid
néha a villamoson
felejtetted kesztyűdet
ez semmiség Hölgyem
bírom benne
hogy csak átmenet
velem minden
tavasszal megtörténik
mindez
és főleg
májusban

Krakó, 2003. 04. 29.

*

Az öreg költő

(Stary poeta)

Az öreg
és nagyon
fáradt költő
megpróbál önmagából
kicsiholni még egy verset
a gyümölcstelen gondolatok órái telnek
a falióra egyre méri az időt
ám a papíron csupán
három sor van:
„ez az éj
oly
csendes és szomorú...”
majd remegő kézzel
hozzáírja
„mint
te
szerelem”.

2000.X.13.

*

Temetés után

(Po pogrzebie)

Kedvesem
ne bánkódj
oly nagyon lelkemért
hiszen nem tudsz mindent
és nem is kell tudnod
én pedig talán már holnap mint szürke veréb
ablakodra röppenek
vagy borzas ebként
egyszer majd
lábaidhoz
visszatérek

1999. 10. 28.

*

Este Karthágóban

(Wieczór w Kartaginie)

A langyos
márciusi nap
lassan alábukott
a tenger felől könnyű szellő fúj
és hallani lehetett
a bő zsákmánnyal visszatérő
halászok vidám kiáltóását
az udvaron bújócskát
játszottak a gyerekek
a feleségek és anyák
vacsorát főztek a
naptól meleg kőkerítésen tejére várva
vörös macska lustálkodott
nyugodt délután volt
i.e. 149. március 27-e
valahol odébb
pár száz kilométerre Karthágótól
a hatalmas és nyüzsgő Rómában
fehér tógába öltözött
tekintélyes szenátor éppen befejezte
beszédjét a Szenátusban:
„Egyébként úgy vélem
Karthágót
el kell
pusztítani”

Karthágó, 2003. 03. 27.